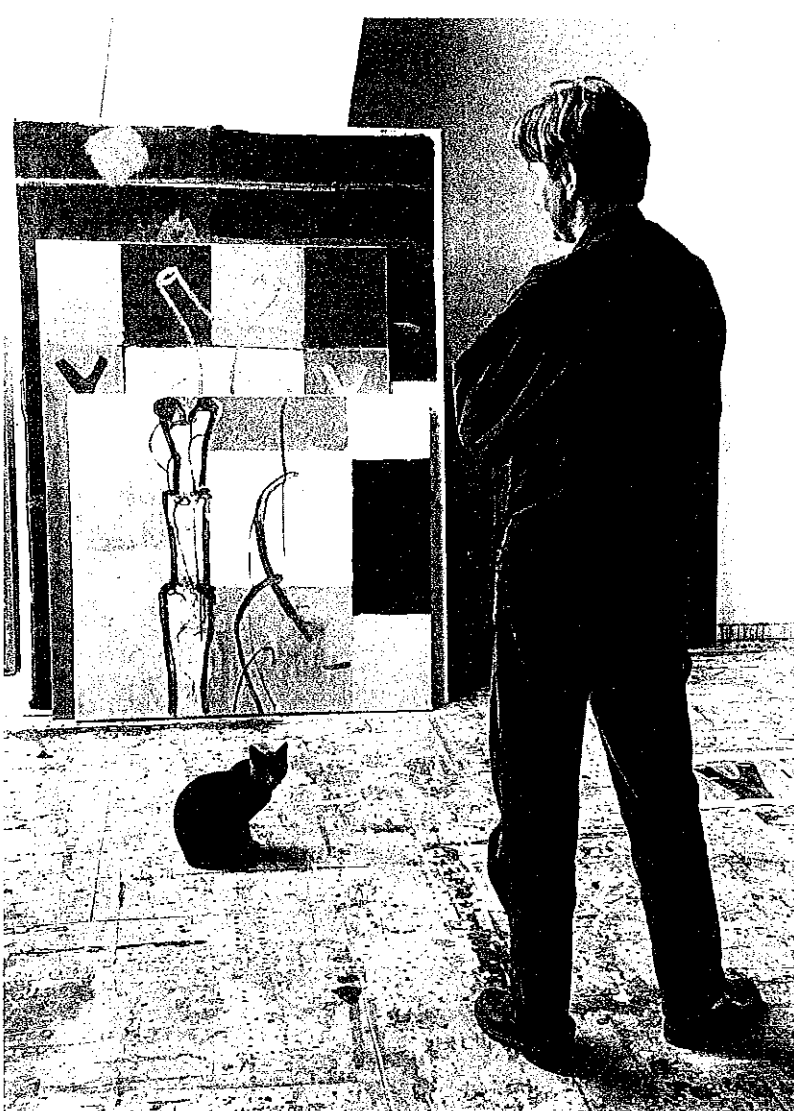

Piet Warffemius in zijn atelier met troeteldier, dat meer belangstelling heeft voor fotografe Marianne Dommissie.

Piet Warffemius: hedendaagse traditie

Het was een bijzondere dag: Pulchri Studio bestond hondervijftig jaar. De koningin verhoogde met haar aanwezigheid de feestvreugde en of het niet op kon werd ook nog de Jacob Hartogprijs in haar bijzijn uitgereikt. De gelukkige was deze keer Piet Warffemius met 'Hemeltrap I', volgens velen een traditioneel schilderij.

Marianne Dommissie

Hoezo traditioneel? Schilderen is bij uitstek een zeer oud ambacht, wat is daar tegen? Verdiep je in het kunstwerk en ontdek wat de kunstenaar wil zeggen. Warffemius reisde veel in Afrika en Azië, waar hij onder de indruk kwam van alle kunst die hij daar zag. Als kind trof hem al een voorouderbeeldje, nu levert de etnografica hem nieuwe ideeën. Het werd uiteindelijk de bron voor zijn werk, niet alleen in zijn vele prenten die hij maakte, het vindt ook weerklank in zijn schilderijen. Maskers komen veelvuldig voor in die culturen, evenals ladders. Die zijn de 'deur' naar binnen. De woninkjes staan op palen, je hebt een ladder nodig om

binnen te komen. Bijna overal is de verschnijningsvorm hetzelfde, maar de afwerking verschillend.

Warffemius: 'Ik zit niet zo met het etiket ouderwets. Ik schilder en ga gewoon verder met de ervaringen. Ik pas tussen de hedendaagse traditie; de nadruk op vernieuwing is heel dogmatisch. Tevens is het de vraag of moderniteit op zichzelf genomen van betekenis is voor het artistieke gehalte van een kunstwerk.'

Bij de kunsthandel wordt je zo de 'stal' uitgegooid als je financieel niet meer aantrekkelijk bent en in een museum idem dito. In Pulchri is dat anders. Pulchri is er voor zijn kunstenaars, hoe dan ook.

Warffemius: 'Ik pas heel duidelijk in het perspectief van de traditie. Je bent toch kind van je tijd, al zijn tegenwoordig de mogelijkheden legio. Mijn voorouders waren Hussem en Ouborg, maar in eerste instantie heb ik veel aan Bram van Velde gehad.

Later ben ik meer naar versobering gegroeid en werd Hussem mijn grote voorbeeld. Ouborg was een voorloper, omstreden toen, nu blijkt het aangenaam werk te zijn.

Op de academie, waar ik in 1979 op 'monumentale schilderkunst' afstudeerde, heb ik veel geleerd van Aart Roos (verwant aan Cobra). Het architectonische boeit mij, maar tegelijkertijd moeten expressie en emotie voelbaar zijn.'

De nok van het huis

We gaan naar de werkruimte. De nok van het huis is het atelier.

Langs de muren ingepakte schilderijen voor op handen zijnde tentoonstellingen. Op de vloer werken op papier, badend in plassen verf.

Warffemius: 'Ik werk nooit met olie. Altijd met sterk verdunde acryl. Met grote penselen van Chinese makelij - zij maken er de meest sierlijke tekeningen mee - ga ik vele malen over het papier, waarvan ik ook de specifieke eigenschappen gebruik.

Dat papier baadt dan in gekleurde verf. Ik laat het rustig liggen, de verf trekt deels in het papier, verdampt, kristalliseert en verdroogt, waardoor het een prachtige transparante gelaagtheid krijgt.'

De onderliggende tekening heeft er natuurlijk niet van te lijden. Warffemius weet wat hij doet. De ontstane transparantie versterkt juist het sobere beeld, vaak ontleend aan etnografische motieven, waardoor een indringend werk ontstaat dat je niet onberoerd laat. Deze techniek heeft hij gaandeweg ontwikkeld. Naast het schilderen houdt hij zich bezig met grafiek. Hij maakt litho's én onderzocht de vele mogelijkheden van de zeefdruk. Al gauw wilde hij bij de laatste af van het werken met filmolie en ging ertoe over om direct op de zeef te schilderen.

Warffemius: 'Dat beviel mij enorm. Ik ben er zeker een jaar of tien, twaalf mee bezig geweest. Honderd van die zeefdrukken zijn gebundeld. De laatste druk ik extra groot (140 cm. x 300 cm.) op katoendoek.'

Het verloop van de grafische ontwikkeling van Warffemius is daardoor goed te volgen. Van stilvenachtige composities in overwegend één kleur komt hij via zeer kleurrijke schilderachtige thema's naar eenvoud in het werk, waarin dan etnografische motieven de hoofdrol spelen. Vormen en symbolen worden samengevoegd tot een geheel nieuwe beleveniswereld in een voor zeefdruk ongewoon sterke beeldtaal.

Dit proces voltrekt zich ook in zijn schilderijen.

Warffemius is spaarzaam met kleur geworden, hetgeen ook goed te zien is in het thans bekroonde schilderij 'Hemeltrap I'.